

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

íslo 2, ro ník XXV
Ned le 13. dubna 2014

Z obsahu ísla

- Dopis - tajemství k íže
- D tí a význam k íže
- D lím se s tebou o tv j k íž
- Beseda ve Zlín o majetkovém vyrovnání
- S ím si d láme starosti
- K podávání sv. p íjímání
- Svátek sv. Vojt cha a sv. Ji ího
- Velikonoce v naší farnosti
- Z jednání pastora ní rady
- Sbírka na nové sochy
- Noc kostel a po adatelé
- Ze vzpomínek otrokovic-kých jáhn a kaplan
- Arcidiecézní fórum mládeže
- Sbírka hliníku pro Charitu
- Pleteme pro malomocné
- Žijeme ve farnosti St Anne's
- Osmism rky

Neztrácí k íž na hodnot ?

O b as se mi stane, že p edm t, který mám denn na O ích, p estávám vnímat. Dalo by se íct, že zevšední. Jedním z takových p edm t je symbol k íže, s kterým se setkávám v r zných podobách doma i kdekoliv jinde. Probíhající období p ípravy na Velikonoce tak m že být dobrým d vodem zamyslet se trochu nad tím, co pro m osobn k íž vlastn znamená. Co si pod vyslovením slova k íž vlastn p edstavím?

Útrapy každodenního života, nemoc, pok ivené vztahy, d tí nebo p íbužní, kte í se jaksi necht jí vejít do m ítka mých p edstav... Práce, která m t eba nebaví, kolegové, jejichž vyjad ování lze sm le p irovnat k toku páchnoucí stoky...

N kdy mám pocit, jako by slovo k íž p ílišným užíváním ztrácelo na hodnot . Nebo snad i samotný k íž? Myslím si, že podobn ztrácí na hodnot í slova jako t eba láska nebo Ježíš. Tento tíživý pocit mohu vyt snit pouze v p ípad , že si za tato slova dosadím jiná, a to t eba živý vztah s Bohem, pozvání, nabídka nebo si místo p íbitých rukou p edstavím a uv domím otev enou náru , p ípravou m kdykoliv obejmout. V tu chvíli pro m získává symbol k íže zcela nový rozm r.

Jaký je tedy smysl t chto našich pomyslných k íž ? Trestá nás snad náš milosrdný B h? í si snad p eje naše všemožné útrapy, jsou to snad zkoušky, í n jaký test? Nechce snad B h, abychom byli š astní? Poctiv í musím p iznat, že nevíím. Ale až budu jednou stát p ed živým Uk ížovaným, v íím, že na všechny své otázky dostanu skute né odpov di.

Ú elem tohoto mého zamyšlení není najít odpov di na tyto a mnohé další dotazy, ale spíše trochu p íbrzdít. T eba p ed k ížem. M žu tady probrat s Hospodinem, zda m í stojí za to honit se za všemožnými nabídkami, které p ináš í den, m žu si íci, co má nebo nemá cenu, ale hlavn í asi d kovát. Klid v duši, o který tak velmi stojím, se koupit nikde nedá. P íchází n jak sám, když lov k chce, v tichu, t eba i prost ednictvím k íže. ■

Josef Honzík

Velikonoční kříže v našem životě

Dopis rodinám - tajemství kříže

Naše milé rodiny! Kříž má v každé křesťanské rodině nezastupitelné místo. Je to velké znamení, které ukazuje a připomíná všem lidem, že Ježíš má rád. Boží Syn zemřel na kříži, aby nás vykoupil a dal nám nový život. Kříž nás spojuje dohromady. To je potěšitel, který každý den v rodině uvádí dohromady a připomíná nám důležitých vychovávatelů, které kříž i naše děti. Ráda bych citovala k tomuto tématu krásná povzbudivá slova otce biskupa Josefa Hrdličky uvedena v jednom Katechetickém vstupu:

„Někdy pedagogové se nechávají slyšet, že znázornění kříže je pro děti těžké a že probouzí v nich negativní pocity stresu, bolesti a strachu. Jako by se ve světě, který hlásá jen pohodlí a tržní zisk, zcela vytratila SÍLA KŘÍŽE. Vždyť na světě je hodně smutných a těžkých věcí, na světě je také smrt. Ježíš ale šel pro nás křížovou cestou proto, aby se každý smutek a každá bolest proměnily v radost. Ježíš je s námi v každé složité a nepřehledné situaci. Znamení kříže má vždy hlásat, že láska je nejvyšší moc, kterou nezlomí sebevražda zlo na světě. A že pohled Ježíše na kříži naopak probouzí v našem srdci věčnou radost a ještě mnohem víc: odpočívání naší vlastní lásky na jeho lásku. Jasně v domě, že ON je vítěz a ani my se nemusíme bát zlo, pokud jsme s ním spojeni.“

Proto se kříž pro všechny křesťany nestal náhrouzou, před hrůzou, ale naopak, stal se znamením na věžích všech chrámů, na vrcholcích velehor, stal se ozdobou oltářů a domovů v srdcích. Lidé stavili kříže podél cest a na krásná místa v krajině jako znamení úřadu a smíru. Mnoho lidí nosí křížky na krku. Je třeba vnímat, že kříž není pro křesťany pouhým „bytovým doplňkem“, ale naprosto určitým

znamením. A ten, kdo jej chce nosit na krku, má mít jasno, že nenesí jen „nějaký přívěšek“, ale to, čemu věří, za čím stojí, co nosí „na srdci“ a také „v srdci“.

Dotyčný je možná názorem připomenout, že jako v matematice znamená kříž znaménko PLUS, tak i v křesťanství znamená přínos! I když se kříž, oběti a sebezáporu mohou jevit jako zdánlivá ztráta (mínus), v Boží matematice je to právě naopak. Tím, že Ježíš z lásky k nám ztratil vše, vydal na kříž tělo a prolil krev, otevřel nám všechno Boží bohatství. Bereme svatost ze Zdroje, kterým je milující a trpící Kristus, a rozpučujeme toto svatost v srdcích těch, kterým nás církev s dárkou posílá – v našich dtech.“

Vždy se moc těším (a určitě nejsem sama), když v postní době naši mládežníci při „kytarovkách“ hrají a zpívají jednu krásnou postní píseň a když si všichni do duší necháme pronikat její text:

„Kříž k nebi tam není, na něm On umírá
ještě mlád / abys ty mohl žít, aby ses ty
mohl smát a ještě mohl mít rád.“

Sám a sám tu noc Ježíš byl, krvavou pouhou
mouhou k píravil / všechno hříš, bolest
a žal, tiše šel a nezoufal / to slovo láska
nezradil, pro slovo láska život svůj položil.

Sám a sám nesl celý svět, na poušti tě
vzrostl jeho lásky květinou / oázou pro žíznivě,
lékařem, co srdce mé / z temnoty hříchu
vykoupil, pro srdce mé on život svůj položil.

Dnes je svět plný rozporů, nehledá tam
pod křížem oporu / jeho „já“ však nemá cíl,
umírá pod tíhou vin / to slovo láska usíná,
když člověk Mu srdce své zavírá. ■

Marie Echová

Jak chápou význam kříže d ti v naší farnosti

Jaký pohled na kříž mají žáci prvního i druhého stupně náboženství z naší farnosti se dozvíme z jejich odpovědí:

1) Máte doma kříž? Pokud ano, jaký?

▪ Ano, v kuchyni nade dveře. Menší. ▪ Nemůžu si vzpomenout. ▪ Mám jeden na krk. ▪ Máme venku u teploty, v ložnici a v kuchyni. ▪ Kříž doma nemáme. Babička kříž má. Kříž bych chtěla. ▪ Ano, máme ve skříni. Celá rodina má nějaký. ▪ Kříž nemáme. ▪ Máme doma v kuchyni. Dva. ▪ Nemáme žádný kříž, ani babička ani děda. Nevím, na co by mi byl a co bych s ním dělala. ▪ Možná babička má nějaké, my máme na dveře. ▪ Mám u babičky a dědy. I my doma máme, ale nevím, kde ho máme. ▪ Myslím, že doma máme, ale nevím, kde. Nebo ho mamka nemá. ▪ Ano, máme krásný kovový kříž v kuchyni na zdi.

▪ Ano, sice malý, ale viditelný. Máme ho nade dveře, aby na nás nespadly :-). ▪ Ano. ▪ Máme doma dva, v obýváku, stolní. ▪ Kříž zrovna nemáme. Mli jsme, ale teď je sundaný. Babička má i teta má kříž. Mají malé i velké.

2) Jak chápeš význam kříže?

▪ Protože byl ukřižován Pán Ježíš, kterého si připomínáme. ▪ Abychom si vzpomněli na P. Ježíše a pomáhali druhým lidem a abychom nezlabili. ▪ Nevím, v čem v Boha a v Pána Ježíše. ▪ Vím v Boha. ▪ Vím. ▪ Je nám líto Ježíše, v čem v Boha a nevím, že jsme z opic. ▪ Můžeme se k němu pomodlit a připomínáme si Pána Ježíše. ▪ Znamená to, že milujeme Pána Ježíše, že nám dává lásku a život. Můžeme si ho nechat posvětit. Můžeme ho mít na památku Pána Ježíše. ▪ Kříž je znamením víry, takže si myslím, že by každý měl mít svůj kříž. ▪ Pán Ježíš za nás zemřel na kříži. Dává nám tím najevo, že mu na nás záleží a že i my můžeme k němu přijít do Božího království. ▪ Byl na něm popraven Pán Ježíš a je to symbol Ježíše. ▪ Je symbolem důstojnosti.

Na závěr vše výše napsané jen doplním slovy z Katechismu katolické církve (160): Vždy Kristus vybízel k víře a k obrácení, ale nikoho k tomu nenutil. „Vydal své dectví pravd, nechtěl ji však násilím vnucovat, kteří se proti ní stavili. Vždy jeho království se neprosazuje úderem meče, ale uskutečňuje se sv. dectvím pravd a rostou láskou, jíž Kristus povýšený na kříži lidí k sobě přitahuje.“ ■

Na a Fraisová

Dělím se s tebou o tvůj kříž

Kříž je možno vidět z několika pohledů. Naše vykoupení skrze Krista v kříži je něco úžasného. Jak můžeme jeden člověka k němu takového dokázat? Člověk ne, ale Bůh ano. Toto je tajemství, které je k esánu darováno a které s láskou chráníme. Jak podotýká sv. Ignác z Loyoly: „To, co je nad námi, je lépe milovat než pouze rozumem chápat. Je třeba více vzdělání srdce než rozum!“ A také Kristovo laskavé vybitnutí - vezmi svůj kříž a následuj m ...

Je někdy těžké přijímat nejrůznější bemeny. Pro to musí být takto, nemohlo by to být jinak? Připomíná mi to moudrá slova již zemřelého otce Tinky ve zpovědnici: „Víš, cerno, ty bys chtěla, aby všechno bylo podle tvého.“ Občas si na ně vzpomenu, zvlášť, když se nejrůznější starosti a problémy hrnou ze všech stran. V takových chvílích se člověku vybaví slova Krista na kříži: „Bože můj, proč jsi mě opustil?“ „Neopustil, mé dítě, jen se s tebou dělám o tvůj kříž.“ ■

Marie Jurygáková

Beseda o majetkovém vyrovnání

Krátce poté, co v minulém čísle ob-
stavení vyšly informace o majetkovém
vyrovnání s církvemi, dostala se ke mně
kritika, že informace nebyly vyvážené.
V pondělí 3. března 2014 jsem se proto
vypravil do Zlína na besedu s P. Tomášem
Holubem, který působí jako generální sek-
retář české biskupské konference a sou-
časně jako hlavní vyjednávatel se státem
v otázce majetkového vyrovnání s církvemi.

P. Tomáš Holub řekl, že je přesvědčen
o správnosti požadavků na majetkové na-
rovnání, jinak že by se vyjednávání nemohl
úspěšně uskutečnit. Zvolenou formu vrácení majetku
nepovažuje za optimální, ale za nejmenší zlo
z možných variant, které se nabízely.

Zájem státu

Podle P. Tomáše Holuba má na majet-
kovém vyrovnání zájem nejen církev, ale i
stát. Pro stát? Pro by církev měla být
placena z peněz daňových poplatníků, kte-
ří z naprosté většiny nejsou v ústí? Sou-
časně více než 20 let trvající zabloko-
vání církevního majetku komplikuje rozvoj
obcí, měst, jejich infrastruktury, dopravy apod.

Tomáš Holub však uvedl i jednu málo
známou informaci, pro stát usiloval o vy-
ešení církevního majetku. V roce 2014
bude stát muset podle platného práva za-
registrovat muslimskou náboženskou obec
a Světky Jehovovy. Pokud by nebylo pro-
vedeno majetkové vyrovnání, stát by mu-
sel registrovaným náboženských obcím
hradit platy duchovních, přičemž o tom,
kdo je duchovní, rozhodují církve samy. A
v minulosti se již stalo, že tohoto pravidla
bylo zneužito, že počet duchovních byl
uměle navyšován.

Zájem církve

Na vyřešení majetku má pochopitelně
zájem i církev. V besedě se mluvilo zejmé-
na o tom, že finance na platy kněží i laic-
kých zaměstnanců církve posílá na bis-
kupství dosud stát. Drží však v ruce mimo-
úřední a politicky snadno zneužitelný ná-
stroj na ovládnutí církví a jak uvedl T. Ho-

lub, ví o případech, kdy zaslání této částky
bylo pozdrženo. Opoždění platí vnáší me-
zi zaměstnance církve nejistotu. Biskupové
jsou si této závislosti na státu v domě, n-
kteří se proto snaží státu jít více na ruku, jiní
méně a to vnáší napětí i do samotné BK.

Variety, jak zabezpečit chod církve

P. Tomáš Holub řekl, že se nabízely 3
hlavní varianty, jak do budoucna zabezpe-
čit financování církve:

a) Veškerý majetek církve by spravoval
společný fond. P. Holub uvedl, že si nedo-
káže představit, jak by se centrálně spr-
avovaly desítky tisíc drobných církevních
nemovitostí po celé zemi.

b) Ponechat církev vpravdě chudou a bez
prostředků, mohla by se pak plně soustře-
dit na kázání evangelia. P. Holub řekl, že
farnosti na místech Moravy by se jistě do-
kázaly složit na provoz kostelů i
plat farářů, ale na většině míst ne. Zname-
nalo by to zavést naprostou většinu kostelů,
protože by nebylo na elektřinu ani otop, a
kněží by se svému poslání mohli věnovat
ve svém volném čase až po příchodu
z obanského zaměstnání.

c) Poslední možností majetkové vyrovnání
v podobě, v jaké se dnes uskutečňuje.

Kromě těchto informací nás Tomáš
Holub seznámil, s jakými obtížemi pokrač-
uje vydávání majetku, jak se na věci dívá
papež František, jak se majetkové vyro-
vnání ešilo v jiných státech.

Jak se církve připravují

P. Tomáš Holub seznámil s tím, jak se
nově formuje ekonomika jednotlivých
diecézí, jak si již vzájemně poskytují
data o svém hospodaření. Diecéze připravily
plány, jak s majetkem nakládat,
v žádném případě nesmí dojít k tomu, že
bude „projezen“ na úkor budoucnosti. Uj-
istil, že vznikají týmy odborníků, které budou
majetek spravovat. Vznikne solidární fond,
z něhož se bude připínat chudším diecé-
zím. Byla již zavedena víceúrovňová kont-

rola nakládání s majetkem farností, čím v tší majetek, tím p ísn ější kontrola.

V diskusi po skon ení p ednášky se T. Holubovi nepoda ilo zcela vyvrátit pochybnosti o odbornících na správu majetku.

ekl také, že bude jen otázkou asu, kdy n jaká farnost zkrachuje. Diskutující upozornili, že nejde o pouhé vrácení majetku, ale o áste nou nápravu k ivd spáchaných na církvi. K ivdy personální a k ivdy na pov sti církve se už nedají nahradit.

A co vzkazuje T. Holub do farností?

Máme dbát na pr hledné hospoda ení a pe liv vedenou ekonomiku farností. Máme ší it pravdivé informace o majetkovém narovnání. Sou asné nep íjemnosti s majetkovým narovnáním máme brát jako ást pokání za to, že církve v minulosti n kdy nenabyla svého majetku zp sobem, který byl v souladu s jejím posláním. ■

Pavel Ludvík

S ím si d láme starosti?

Podle Ježíšových slov to vypadá, že bychom se v bec nem li starat o b žné životní pot eby. Bez základních v cí k životu ale pe ce nem žeme existovat, tak jak by bylo možné se o n nestarat? On ale m že být rozdíl v tom nestarat se a ned lat si starosti.

Po nikom B h ne- chce, aby se nestaral o základní životní

pot eby. Jenže je otázka, zda n kdo od zajiš ování t chto pot eb ne eká n co víc, než je možné. Co když si s tím n kdo d lá takové starosti, jako by to bylo to nejd ležit ější pro zajiš ní š astného života. Kdo takto uvažuje, pak snadno nechá stranou to, co je pro dobrý život daleko d ležit ější. Pán Ježíš nás u í ned lat si zbyte né starosti, aby v t ch b žných pot ebách lov k nehledal smysl života, aby ne ekal, že si svým staráním se o takové v ci zajistí životní radost a št stí.

lov k se n kdy za ne p íliš zat žovat takovými starostmi, protože podlehe dojmu, že o co víc v cí se dokáže postarat, tím bude jeho život lepší. A p ed takovým staráním se nás Pán Ježíš varuje. Svým starostem o b žné životní pot eby prost nemáme dávat v tší význam, než mají. Nemáme se jimi nechat zanepřáznit takovou m rou, že už bychom nem li as a síly na jiné podstatné hodnoty života, hlavn na to, co nás posv cuje a vede k Bohu.

S tím souvisí také Ježíšova slova, že nikdo nem že sloužit Bohu i mamonu,

nelze být služebníkem dvou pán . V rozlišení t chto dvou pán je hlavní, emu lov k pod izuje sv j život, jestli Bohu anebo svým osobním pot ebám a plán m. Starosti, které nás zat žují, ale mohou spo ívat i v n em jiném než

v b žných pot ebách. Vyskytly se obavy a starosti kv li cvi ení pro ženy a seniory. Obavy spo ívají v tom, že cvi ení m že být spojeno s kulty východních náboženství, což nabízí t eba hinduismus v praktikování jógy.

Pokud by takové cvi ení bylo spojeno s falešnými kulty, pak by tady rovn ž platilo, že nelze sloužit dv ma pán m. Kdo by se cht l starat o sv j duchovní život a r st skrze cvi ení jógy, upíná své starosti falešným sm rem. Je-li ale m j život pod ízen Bohu a Ježíš má vládu nad mým životem, nemusím si d lat starosti o to, jestli si mohu dovolit cvi it ten i onen cvik. Pokud bych od toho cviku ale o ekával n co víc než fyzický užitek, pak se mé starosti rovn ž upínají k n emu, co m bude odvád t od pravého Boha.

Mamonem, kterému lov k za ne sloužit, m že být celá ada v cí a pro každého n co jiného. Každá taková služba za ne lov ka zotro ovat a ovládat. Proto je moc d ležit ě zpytovat dob e sv domí, jestli v n em nemáme tendence sloužit dv ma pán m. Jedin služba Božímu království a Pánu Ježíši Kristu íní lov ka zcela svobodným. ■

Podávání sv. přijímání

Pro podávám sv. p. ijímání

Už před pár lety, když se konal kurz pro pastora ní pomocníky, m otec Josef oslovil s tím, zda bych necht l touto formou ve farnosti vypomáhat. Hned m tato možnost nadchla, ale bohužel tehdy to pro m z pracovních d vod nebylo možné. Od té doby jsem tuto myšlenku asto nosil v hlav . Když jsem se p edloni dozv d l o tom, že tento kurz bude znovu probíhat, tentokrát už jsem nezaváhal. Na kurzu jsem si mohl rozší it své znalosti a v domosti a také se poznat s lidmi z okolních farností, ochotnými n co pro svou farnost d lat. To společné sdílení tak bylo pro lov ka posilou a povzbuzením.

A pro jsem se rozhodl podávat sv. p ijímání? Prakticky odmali ka se pohybuju kolem oltá e jako ministrant, postupn jsem p ebral ve farnosti starost o tuto službu a lov k si za tu dobu získá k liturgii sv j vztah. A když jsem dostal tu možnost sloužit i touto formou, oslovilo m to. Víím,

že na službu akolyty jsou jist kladeny vyšší nároky, lov k musí daleko víc pe ovat o sv j r st ve ví e a možná i lidé si vás všímají zase o n co víc.

Tuto službu vykonávám teprve krátkou dobu, ale m žu íct, že je pro m n co úžasného mít tu možnost rozdávat druhým samotného Krista. lov k si tak daleko víc uv domuje, jaká je to síla, když Pán m že p ijít ke každému z nás. A je velká škoda, když tuto možnost spousta lidí nevyužívá.

Také jsem se sv. p ijímáním za al každou ned li navšt vovat nemocné. A je n co neskute n krásného, když lov k m že vid t, jak je Kristus pro tyto lidi opravdovou posilou v jejich bolestech a trápeních. Už jsem byl také sv dkem toho, jak B h za íná postupn p sobit i na jejich blízké, kte í se mu t eba pon kud vzdálili a díky této svátosti jej zase za ínají pomali ku znovu objevovat. ■

Jan Žal ík

Jak jsem se dostal k podávání sv. p ijímání

Kdýž otec Josef v ohláškách vybízel k p íhlášení se do kurzu pro pastora ní pomocníky, v bec mne ani nenapadlo se p íhlásit. M žu íci, neoslovilo mne to. Až jednou po mši sv. m otec Josef zastavil a požádal, abych se p íhlásil. Byl jsem z toho trochu vedle, ne ekal jsem to.

Po delším opravdovém rozjímání jsem mu a Bohu ekl své ano, protože jsem to vid l jako v li Boží. Ze zkušenosti víím, že o co nemám zájem, tam mne B h volá, a naopak, to co bych cht l, to je mi odep eno.

Tak jsem za al každou druhou sobotu navšt vovat kurz. Po první sobot mi bylo jasné, že zkoušky nem žu ud lat. V pokli du jsem pokrač oval dále s tím, že budu mít p knou ostudu po neúsp chu p i zkouš-

kách, ale íkal jsem si, no a co, asem se na to zapomene.

Ale zde je názorný p íklad toho, že co chce B h, to vždy dob e skon í. Tato služba mi pom rn dost zm nila život, protože jsem si uv domil, že budu více sledovaný lov k, který musí jít p íkladem nejen v život , ale i ve ví e, a že bych m l posilovat své spolubratry a sestry ve ví e. To se již také projevilo, a to tam, kde jsem to v bec ne ekal.

A podávání sv. p ijímání? Když jsem podával poprvé, prob hlo vše dob e, ale p i dalších mších se mn t epaly ruce, protože jsem m l obavu, abych n komu nedal hned dv hostie. ■

Ji í Lindner

Svátek sv. Vojtěcha a sv. Jiřího

Velké osobnosti, které si máme p ipomínat

Krátce po Velikonocích, 23. dubna, si kop t budeme p ipomínat svátek sv. Vojt cha, patrona našeho kostela, a den nato svátek sv. Ji řiho. Na rozdíl od mnoha svatých, kte í z stávají zcela pozapomenuti jen v knihách svatých nebo kte í jsou známi jen v malé oblasti, sv. Vojt ch a sv. Ji í jsou považováni za osobnosti celosv - tového významu.

Sv. Ji í se narodil v Turecku a je po h ben v Palestin . Je uctíván ve velké ásti sv ta: jeho kult se z Blízkého Východu rozší il do Afriky, do Ruska, na Balkán a odtud do celé Evropy. Je nap . patronem

Anglie, kde je mu zasv ceno velké množství kostel .

Sv. Vojt ch se narodil v echách a je zde i poh ben. Úcta ke sv. Vojt chu je velmi rozší ená v oblasti bývalého Uherska, dále v Polsku, kde je kolem 140 kostel jemu zasv ených, i u nás.

V naší zemi jsou kostely sv. Vojt cha p evážn v echách, na Morav jsou prý jen ty i: v Otrokovicích, Opav , Tel i a ve Slavi ín , kam nás zve následující lánek. ■

Pavel Ludvík

Kostel sv. Vojt cha ve Slavi ín

Vlo ském roce jsem na svých cyklotoulkách po valašské krajin narazil na zajímavý kostel, který je, tak jako ten u nás v Otrokovicích, zasv cen svatému Vojt - chu. Odborná literatura uvádí datum jeho založení do období po roku 1095, takže je vlastn o 900 let starší, než ten náš.

Je nesporn nejstarší budovou ve Slavi ín . Místní tradice tvrdí, že je dokonce nejstarší v celém kraji. Tento názor se opírá jednak o svatovojt šskou tradici a taky tomu nasv d uje starobyle p sobící stavba p vodn románského slohu. Velký vliv na založení kostela v pohrani ní oblasti s Uhry a jeho zasv ení sv. Vojt chovi mohlo mít zejména ustanovení olomouckého biskupství a osoba prvního olomouckého biskupa Jana I. (1063-1085), který vyšel z benediktinského kláštera v B evnov , založeného sv. Vojt chem.

Stavební vývoj slavi ínského kostela dokumentují zejména starší stavební prvky, k jejichž odkrytí došlo v roce 1956 p i otloukání omítky a oprav fasády chrámového zdiva. Nejstarší stavba byla výrazn kratší a nižší, než je sou asný stav. P - vodní stavba z ejm nesta ila pojmout

velké množství v ících, a proto byly v roce 1668 nákladem majitele divnického panství Zde ka ze Zást izl p istav ny ke kostelu ob dnešní bo ní kaple. Do dnešní doby se dochovala také pískovcová k titelnice s letopo tem 1660 a písmeny Z Z Z, patrn iniciály Zden k Zást izl ze Zást izl. Jedná se o nejstarší inventá v kostele. V roce 1690 za p isp ní téhož dobrodince byl postaven i k r s v ží. Ke konci 17. století tedy kostel sv. Vojt cha získal v podstat dnešní architektonický vzhled. V roce 1975 byl v kostele upraven nový liturgický prostor a na zadní st nu presbytá e byl umíst n obraz sv. Vojt cha, jak k tí uherického krále Št pána.

Na skute nost, že kostel ve Slavi ín má patrn nejstarší svatovojt šskou tradici, ukazuje i zápis o zasv ení kostela uvedený v nejstarším dochovaném svazku slavi ínských matrik z roku 1671. Jako patron kostela je uveden sv. Vojt ch (Adalbert) a spolupatronkou je sv. Cecílie. Stejně zasv ení je popsáno i v d kanské matrice uherskobrodské z roku 1691. ■

Zden k Kvasnica

Přehled farních zpráv

Velikonoce v naší farnosti

Svátek		Otrokovice	Kvítkovice
Zelený čtvrtek 17.4.	Památka ve věcech Pán	18:30	
Velký pátek 18.4.	Památka umučení Pán	18:30	
	Křížová cesta		15:00
Bílá sobota 19.4.	Přístup k Božímu hrobu	9:00 -19:00	
	Velikonoční vigilie	20:30	
Velikonoční neděle 20.4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Pán	7:30, 10:30	9:00
Velikonoční pondělí 21.4.		7:30	9:00

Příležitost ke svátosti smíření před Velikonocemi

- Na Kvítkovicích neděle 13. 4. od 16 do 18 hod. za přítomnosti více zpovědníků.
- V pondělí 14. 4. a středu 16. 4. vždy hodinu před mší sv.

Zpovědi rady farnosti ze dne 10. 3. 2014

- Byly stanoveny podmínky, při jejichž dodržení je možno pokračovat ve cvičení pod kostelem.
- Jednalo se o zajištění besedy k Roku rodiny 11. 4. ve 20 hod., beseda bude primárně určená pro společné manželky.
- Na 27. 4. odpoledne v 17 hodin se plánuje koncert při příležitosti svátku sv. Vojtěcha – je pozváný soubor Confiteor s programem klasické hudby.
- PR projednala možnosti, jak zajistit výpomoc při výzdobě kostela.
- V květnu proběhne ocenění zasloužilých farníků v Olomouci, PR navrhla kandidáty z naší farnosti na toto ocenění.
- Proběhla diskuse ke slavnosti Těla a Krve Pán, která proběhne 19. 6. Letošní provedení slavnosti bude podobné stejné jako vloni.
- PR byla seznámena s možností, jak vyrobí trvalé popisy křížové cesty. Uvažuje se také o novém osvětleném obrazu křížové cesty a PR byla seznámena s návrhem řešení, dodaným odbornou firmou. O návrhu bude jednat ekonomická rada a v případě schválení proběhne realizace na podzim.
- Jednalo se o vybavení nové zadní místnosti v suterénu a vyrovnání podlahy.

Křty, sbírky a pohřby za poslední období

Křty: Pavel Veselka, Rozálie Tučková

Církevní sbírky: Pavel Kopecký a Lenka Nekvapilová

Poslední rozloučení: Pavel Veselka

Sbírka na nové sochy ve farním kostele

Naše farnost shromažďuje individuální finanční dary, které budou sloužit na pořízení nových soch do výklenků kostela sv. Vojtěcha. V roce 2013 již byla do kostela instalována socha sv. Anežky české. Další sochy budou bl. Jan Pavel II., sv. Zdislava a sv. Don Bosco. Cena každé sochy činí cca 200 tisíc Kč. Autorem soch bude pan Staněk z Bučovic. Nyní se chystá socha bl. Jana Pavla II.

Stav sbírky k 30.3.2014:

Z kasičky	11 730 Kč
Od jednotlivých dárců	139 760 Kč
Celkem vybráno	151 490 Kč
Všem dárcům patří srdečné poděkování.	

Jak můžete pomoci na sochy?

- Drobné obnosy vložte do pokladničky v kostele
- Hotově ve farní kanceláři
- Prevedením na bankovní účet
1405341369/0800, vs = 263

Do poznámky uveďte jméno dárců. V případě zájmu vám O. Josef Zelinka vystaví potvrzení o daru. ■

Noc kostel už je tady a hledáme pro ni po adatele

V pátek 23. května 2014 proběhne v celé Říši v Otrokovicích Noc kostelů. U nás v Otrokovicích bude letos tematicky zaměřena k Roku rodiny, bude probíhat ve věštší součinnosti s Charitou, oproti předchozím letům bude otevřená i charitní kaple.

K přípravě Noci kostelů byl vytvořen malý organizační tým. Jsem rád, že tým nemusí vše dělat sám, že už těmto pomáhá množství občanů – každý podle svých možností a schopností.

Program akce je již znám – můžete se s ním seznámit na www.nockostelu.cz. Jeho ozdobou bude jistě výstava fotografií Stáří oima mladých, velkou zajímavostí bude geocaching u kostela sv. Vojtěcha, oproti bude možno vystoupit na veřejném kolektivním bod programu bude určeno pro rodiče (nebo prarodiče) s dětmi. Jako součástí akce se připravuje i dopolední program pro školy.

V těchto týdnech se pracuje na propagaci: budete-li mít zájem, i vykníte po Velikonocích budete moci pomoci.

V den akce, tedy 23. května, budeme potěbovat větší množství po adatelů, kteří budou podávat informace návštěvníkům.

Přivítáme každého, kdo se umí usmát, vřelým promluvit s hostem a komu nebudou vadit nohy bolavé od dlouhého stání.

Kdo jste zatím našemu farnímu společenství nemohli nijak pomoci, protože jste cítili, že vaše schopnosti nejsou dostatečné, máte nyní další šanci. Mají ji však i ti, kdo cítí, že ve farnosti mají nějaký závazek, nebo jí službou chtějí vyjádřit své poděkování. Považujte prosím již nyní nad tím, že byste se zapojili do po adatelské služby, a to ve všech 3 našich kostelech.

Pokud se tak rozhodnete, musíte přítomností v kostele od 17 do 24 hodin, s účastí na informativní schůzce ve čtvrtek 22. května ve večer a také s tím, že současně s Nocí kostelů budou probíhat volby do Evropského parlamentu.

Konkrétní výzva pro po adatele bude vyhlášena po Velikonocích.

Děkujeme organizačnímu týmu za obětavost a spolupráci při zajištění této akce, ale i mnoha dalším, kteří mu pomáhají, a také vám, kdo se rozhodnete pomoci při Noci kostelů s po adatelskou službou. ■

Pavel Ludvík

Ze vzpomínek otrokovických jáhn a kaplan

Pokračujeme ve vzpomínkách kněží, kteří po delší době našli svou kněžskou dráhu u nás. Vzpomínky P. Antonína Hráčka, který sloužil v Otrokovicích v letech 1996-1998, doplníme ohlednutí P. Jana Macha, kaplana naší farnosti v letech 1998-1999.

Zažívám radost být knězem

Milí farníci, jsem rád, že po delší době mohu i touto formou vstoupit do vašeho společného života a podílit se o pár vzpomínek na moji dosavadní cestu v kněžském povolání, které začalo právě ve vaší farnosti.

Do otrokovické farnosti jsem nastoupil v červenci 1996 jako nováček z pro mě nového jáhenského služebního místa na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži. Rád vzpomínám na srdečné přijetí otcem Vojtěchem i farností, na slavnostní atmosféru bohoslužeb v novém kostele, radostné společné životy, které bylo právem hrdé na to, že se podařilo postavit po mnohaletém úsilí krásný Boží chrám.

Byla to ještě doba brigád, kdy se pravidelně pracovalo na dokončení interiéru kostela, přípravě fary a úprav okolí. Díky pravidelnému kontaktu s brigádníky jsem se postupně neformálně seznamoval s jednotlivými farníky a jejich rodinami. Slavení důležitých příležitostí mší svatých, výuka náboženství, schůzky ministrantů, návštěva nemocných i doprovázení mladých byly pro mě příležitostmi k službě druhým i darem k objevení velikosti poslání kněze.

Po dvou letech kaplanské služby jsem byl ustanoven administrátorem ve farnosti Velký Ohečov, kterou tvoří celkem 7 obcí. Před mnou zde požehnaný pán sobil P. Hubert Wojczik. Jelikož jsem byl už od svého povolání v Otrokovicích zodpovědný za mládež zlínského děkanátu, pokračoval jsem v pastorační činnosti s děkanátem na pouti do mládeže.

Na svátek svatých Zdislavy 30. května 1999 mnou otec arcibiskup Jan Graubner požehnal při mši svaté, při které svítal nový oltář ve zrekonstruované kapli na Kelníkách, oznámil, že se mnou od nového školního roku

začít jako spirituál na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži. Byl jsem tímto jeho rozhodnutím velmi překvapen. Zároveň jsem se rozloučil s farností a přijal nový úkol, v novém studijním mládežnickém

Na AG jsem nastoupil v červenci 1999 a pobýval tam celkem 8 let. Byly to pro mě roky naplněné těmito výlukami službou mladým, které vnímám jako velký dar pro můj osobní život i kněžství. Nastupoval jsem s touhou pokračovat v poslání svých předchůdců vnášet radost z víry do celého prostředí gymnázia a do všech vztahů, což je zvláště ve vzdělávací a formální instituci nelehký úkol. Proto jsem se snažil kládat důraz na Boží povolání na prvním místě. Společně modlitby živého řádce, do kterého se hned od počátku zapojilo hodně studentů, pedagogických pracovníků i zaměstnanců školy bylo jedním z prvních a myslím, že i nejdůležitějších počinů.

Často jsem svým opakovaným myšlenkou, která je stále postojem mého srdce: „Buďte si navzájem darem. Vnímejte druhé jako dar a sami se pro druhé kvalitním darem stávejme!“ To je ideál, za kterým jsme se snažili i se spolupracovníky jít. Byl jsem svým duchovním povoláním i duchovních aktivitách, radostí můj také naplněná povinnost odvedená práce zaměstnanců a aktivní zapojení studentů do vytváření dobré atmosféry ve škole.

Jelikož jsem měl za úkol roku 2007 problém s hlasivkami a několikrát jsem nemohl požádat hovořit, setkal jsem se s otcem arcibiskupem a oznámil mu svoje zdravotní obtíže. Sdělil mi, že právě hledá kněze pro povolání v Dolomitech v domě Velehrad, který měl do správy převzít Arcibiskupský kněžský seminář. Tenkrát tam jako rektor pobýval otec Vojtěch Šíma, a

Na Otrokovice vzpomínám velmi rád

V roce 1998 odešel z Otrokovic P. Vojtěch Šíma a jeho kaplan P. Antonín Hráček. P. Vojtěch myslím do semináře a P. Antonín jako administrátor do Velkého Otčova. Do otrokovické farnosti nastoupil z Luhačovic P. Antonín Kupka a jako první nováček za kaplana i já.

Po roce jsem měl nastoupit jako administrátor do Pitína a Nezdenic, ale nakonec se otec arcibiskup rozhodl, že nastoupím do armády jako vojenský duchovní. Protože do armády jsem mohl nastoupit až v prosinci, tak jsem byl od července do září ve Velkém Otčově a potom ještě asi měsíc na Vsetíně.

V prosinci roku 1999 jsem nastoupil do armády k 7. mechanizované brigádě v Kroměříži, kde jsem působil 4 roky. Pod tuto brigádu patřily posádky v Kroměříži, Páslavicích, Hranicích na Moravě, Lipníku nad Bečvou a Štěpáněm v Hodoníně, které jsem pravidelně navštěvoval. V rámci služby v armádě jsem byl dvakrát v misi KFOR. Právě v zahraničních misích za mě byl o službu vojenského kaplana mnohem větší zájem. Jezdil jsem s vojáky na patroly, navštěvoval chudé a potřebné občany a snažil se jim podle možností a na základě darů z farností pomáhat. Navzále jsme spolupracovali nejen s ostatními kaplany

z Velké Británie, Německa, Rakouska a Polska, ale i s místními duchovními, kteří nám umožnili návštěvy mešity v Podujevu pro naše vojáky. V rámci mise jsem také pochoval několik zemřelých vojáků z naší jednotky, kteří tam zahynuli.

Služba v armádě byla docela zajímavá, ale poměrně náročná. Většina lidí vnímá duchovního v armádě jako feldkuráta Katze z filmu Dobrý voják Švejk. Hlavní náplní vojenského kaplana v armádě dnes není liturgická služba (mše sv.), ale spíše setkávání a rozhovory s jednotlivými vojáky, ať v jejich, nebo nevěsticích. Vojenský kaplan nikoho na víru nepřesvědčuje, ale je k dispozici všem příslušníkům armády, kteří jej o službu požádají.

Po ukončení služby v armádě jsem v roce 2003 nastoupil jako farář do Kostelce na Hané a Ohrozimí, později jsem dostal ještě farnost Vícov. Asi po půl roce jsem se stal prostým vojenským důkanem.

V roce 2010 jsem byl ustanoven jako farář v Bánově u Uherského Brodu, kde jsem dodnes.

Na Otrokovice vzpomínám velmi rád a všechny farníky srdečně pozdravuji a vyprosuji Boží pomoc a ochranu. ■

P. Jan Mach

■ Pokračování z předchozí strany

tak se podruhé stal mým představeným. Od srpna jsem tedy po absolvování kurzu nově mými v Bamberku nastoupil do Svatého Martina v Gsies v Itálii jako editel domu, kde působil dodnes.

Více než 3 roky spolu se mnou zde působil Pavel a Saša Záleští z Otrokovic. Pastorační dom se nachází v Itálii v krásném horském údolí Gsies. V okolí domu místní vrcholy přesahují 2100 m. n. m., což dodává místu zvláštní kouzlo. Dom slouží k duchovním – rekreačním pobytům pro bohoslovce, kněze, zasvěcené osoby, farnosti, školy, rodiny, mládež, společně s dalšími zájemci. Jak se o tom nejdříve mohla přesvědčit i celá skupina farníků z Otrokovic na své letní dovolené

organizované Pavlem společně a jeho přáteli.

Jako kněz mám možnost neformálně se setkávat s hosty při jízdách v jejich dovolenou, duchovním jim sloužit a někdy i doprovázet na jejich turistických výletech. Zároveň podle možností i pravidelně vyprávím v místních farnostech, jelikož zde podobně jako u nás – je nedostatek kněží. Setkávání se s mnoha různými lidmi z našich hostů i zkušenost pobytu v cizině je pro mne velmi obohacující a zajímavá.

Děkuji za vaše modlitby, kterými nás kněze provázíte. V modlitbě rovněž pamatují a rád všem žehnám. ■

P. Antonín Hráček

Ze života našeho farního společenství

Závry z IV. arcidiecézního fóra mládeže

Mladí delegáti z farností olomoucké arcidiecéze se ve dnech 21. - 23. 3. 2014 shromáždili v Kroměříži na farní fórum. V Roce rodiny spolu s otcem arcibiskupem Janem Graubnerem hledali odpovědi na otázky, jak je dnes vnímána rodina a jak by oni sami chtěli v budoucnu rodinu vytvářet.

Z našeho setkání vzešlo množství poznatků, často velmi obohacujících jak pro nás, tak pro zástupce z dalších farností. A tady pro inspiraci je chceme předat především našim vrstevníkům.

- Nehledejme ideální protějšek, ale snažme se ideálním protějškem stát.

- Na svém budoucím manželství musíme pracovat už teď. Naše nyníjší rodina pro nás je v tomto smyslu trenažérem lásky, sebeovládání, odpuštění, obětivosti a společné modlitby.

- Vzdávejme se ve víře a žijme ji opravdově, aby byl pravý Bůh i v našem budoucím manželství.

- Prosme Boha, který nás zná nejlépe, za své budoucí manžely i manželky nebo jiná životní povolání.

- Mějme odvahu vždy zastávat katolické zásady i v otázce čistoty vztahu (odmítnutí nemanželského sex, cizoložství, masturbaci).

- Otevřeme bez obav dveře zpovídnice, když do vztahu vnikne hřích.

- Nebužme v lásce naivní, nestavme je jen na citech a prvním dojmu.

Chceme oslovit i ty, se kterými tvoříme jednu církev ve farní rodině. Dobře působící rodiny mnohých z vás vidíme a děkujeme za ně!

- Prosimě, chráňte v domě zuby nehty, je pro nás důležité vědět, že i dnes jsou trvalá manželství možná.

- Ukazujte nám, jak rodinu stmeluje společná modlitba.

- Víme, že i vaše rodiny mohou být s pomocí Boží svaté.

Považujeme za důležité obrátit se i na Vás, kteří nás vychováváte ve víře a pomáháte nám na cestě k dobré rodině.

- Děkujeme, že tu pro nás jste. Prosimě, vysvětlujte mladým působivě Boží pohled na manželství.

- Rodiče, děkujeme, že jste nás chtěli a nepřestávejte i s tím (i puberální věk), že je máte rádi.

- Zásvěcené osoby, děkujeme, že se za nás trvale modlíte, prosíme, vytrvejte. ■

Miroslav Šiška, ústředník fóra

Hliník je na Charitě - spojte ho s námi

Otrokovičská Charita již podruhé sbírala hliník a hodně z vás nám v tom pomohlo. Chcete společně s námi zjistit, jak to letos dopadlo? V tom případě se k nám připojte hned v úterý po Velikonocích 22. dubna od 15 hodin v parku v Otrokovicích před poliklinikou, kde se budeme všichni bavit, hrát hry a soutěžit. Den Země, který pořádá DDM Sluníčko, je v Otrokovicích už tradice a jsme rádi, že jsme se tento rok

mohli připojit i my s vyhlášením výsledků sbírky hliníku, které proběhne v 16 hodin. Vyhlášení se účastní také editel Charity Ing. Kubala a Mgr. Šopíková, vedoucí oddělení kultury a školství. Přijďte zatleskat dobré věci, ke kterým jste nám pomohli! Za vaši pomoc děkujeme. ■

Veronika Karbowski, fundraiserka Charity

Jak žijeme ve farnosti St Anne's

Vždy m p ekvapí, když najednou na konci léta oznámí kn z za átek postní doby a v horkém lét za íná advent. Na p lno ní se jde v letních šatech, ale i v teplácích i kra asech. V kra asech a žabkách chodí praví Australané po celý rok. Když se na ned lní mši podívám kolem sebe, uvidím lidi oble ené do sukní, oblek , riflí, d ra-vých teplák , špi navých tri ek, d ti bez bot...

Otec John, který je z lrska, se n kolikrát snažil

lidi upozornit, že by m li chodit do kostela slušn oble ení, ale po pár pokusech už to vzdal. Když jsme se spolu na toto téma bavili, tak poznamenal, že Austrálie je úžasná zem , protože lidé druhé v tšinou neposuzují a neodsuzují. Austrálie ti dává svobodu.

Ve stejné lavici sedí rodina z Indie vedle rodiny z Kanady i pána ze Sudánu. Všichni si podají ruce p i pozdravení pokoje a usm jí se na sebe. Jak nádherný úsm v dokáže vykouzlit tmavá tvá s krásnými bílými zuby. Každý nese v sob sv j p íb h. N kdo odešel hledat dobrodružství, jiný utekl p ed smrtí... Každý p ínáší do farního spole enství svou kulturu, své tradice a obohacuje ostatní úpln jiným pohledem na sv t, víru a život kolem sebe.

Vedle kostela je malá základní katolická škola. Církevní školy jsou v Austrálii velmi rozší ené. Církevní vzd lání je finan n dostupn jší než na soukromých školách a v tšinou kvalitn jší než na státních školách. O chodu školy rozhoduje kn z. V naší farnosti máme št stí, že kn z opravdu zasahuje pozitivn do života školy.

Škola je otev ená pro d ti jakéhokoliv vyznání, pokud aktivn praktikují svou víru. Ve škole se u í o Bohu podle u ení kato-

lické církve a v sobotu zase v chrámu budhistickém i hinduistickém. U í se poznávat Boha, který není Bohem jednoho náboženství.

P ed sedmi lety se otec John dobrovoln ujal farnosti v Seafordu, která se utáp la v dlužích, do kostela chodilo pár lidí, škola m la katastrofální pov st a pro nedostatek žák a velké dluhy m la být zav ená.

Dnes je kostel plný mladých lidí, vedle kostela je postavené nové farní centrum a škola se t ší dobré pov sti. Vypadá to jako p íb h z pohádky, ale vše není tak jednoduché a snadné, jako by se na první pohled zdálo.

Otec John si mnohokrát posteskl, že kn z se musí starat o tolik pozemských v cí jako je finan ní sob sta nost farnosti, vedení školy (škola je majetkem církve a zodpovídá za ni kn z, který jmenuje editele školy), že mu nezbyvá as na podstatné v cí, jako je duchovní r st a rozhovor s lidmi, kte í se na n j obrací.

Otec John je pro m inspirací. Je to otev ený lov k, který se snaží lidi zvednout z lavic a p im t je n co d lat se sebou a také pro druhé. Jeho poselstvím je neustrnout na míst a nesetrvávat ve svých jistotách víry.

Víra, aby byla živá, musí r st. Abychom mohli r st, tak se musíme ptát a také procházet obdobím nejistoty. B h je tajemství a tak bychom m lík n mu p istupovat. Kdyby B h nebyl tajemství, nebylo by poteba víry. Nebát se riskovat své jistoty víry a vykro it na dobrodružnou cestu s Bohem.

Austrálie m nau ila tolerantnosti, nau ila m lidi neposuzovat a neodsuzovat. P íjímat odlišnost lidí jako dar, který m obohacuje a inspiruje. ■

Marie Kotyzová (roz. B íšt lová)

O život moravské rodiny ve farnosti St Anne's v Seafordu na p edm stí Melbourne v Austrálii

Pleteme pro malomocné - pozvánka na besedu

Vážení pletáky a příznivci pletení ob-
vaz pro malomocné. Všechny vás
srdečně zveme na přednášku Ing. Vladimí-
ra Výlety, která se koná dne 15. dubna
2014 v 18.30 hod. v sále klášterní budovy

Regina ve Zlíně. Pan Výleta bude vyprávět
o svém studijním pobytu v Indii, kde na-
vštívil místa, kam vaše upletené obvazy
putují. Srdečně vás všechny zvou

M. Knapková a M. Šmiková

Ze života Tomík v únoru a březnu

V sobotu 8. 2. se plet nadšenci (ve
složení dvě holky a tři kluci) vydalo na
lyžařský svah na Stupavu. Podle jejich
vlastních slov i fotek si ten den a sních ná-
ramní užili.

trnáct dní nato, v sobotu 22. 2., hrstka
kluků vyrazila vyzkoušet aquapark
v Uherském Hradišti. Ti odvážnější dokon-

ce vyzkoušeli i venkovní bazén. Ale neboj-
te, voda byla teplá.

Víkend 21. – 23. 2. kluci z 15UP a holky z
Opic společně strávili víkend v Bratřejově.
V sobotu se podívali na nedaleký památník
Ploština a večer se pobavili u her. Všichni
se vrátili v pořádku, lehce unavení, ale
spokojení. ■

Velikonoční osmisměrka pro dospělé

Velikonoční liturgie má každému pomoci, aby opět vložil svou naději do Pána. On má
povstát z mrtvých, aby jej obnovil a znovu pomohl získat to, co Bůh pro nás
připravil: Království lásky, spravedlnosti a pokoje sice nepochází ze země, ale na zemi se
buduje a přichází s jeho Synem Ježíšem Kristem. V kom se tento Boží plán ohlašováním
zapadne a skrze víru realizuje, tam se probouzí nový život a navrácí radost a pokoj. Pak
může každý s vděčností vyznat: (P. Josef Brychta).

A	V	Ř	Č	O	L	P	S	P	Ě	Ř	P	L	V	K
T	M	E	L	Í	Á	O	K	L	Ý	N	Í	L	A	O
E	R	D	L	U	R	D	K	O	U	P	E	L	N	A
T	R	I	Č	K	O	L	Ě	T	T	N	T	K	A	Ý
H	E	T	V	O	C	H	Á	V	I	Ě	E	C	P	T
S	D	E	K	A	P	H	V	M	N	T	Č	Č	E	N
Z	R	L	Y	A	L	Á	É	Á	M	Ú	D	N	Č	
Š	U	I	M	U	P	K	R	V	R	L	U	Č	Í	Ý
Í	I	B	S	P	U	L	S	I	B	O	S	Š	Z	N
Ž	H	M	A	T	I	E	A	T	S	P	N	I	E	S
J	L	A	O	Ř	E	K	A	N	A	Í	H	Ú	O	V
O	D	D	S	N	U	Á	A	C	K	K	A	N	I	A
M	Ž	A	L	M	P	T	Á	P	S	O	E	N	D	T
I	U	N	Ý	U	Ý	K	Z	Ú	K	M	A	S	N	B
A	S	T	M	A	H	O	S	E	K	A	Č	K	A	A

ADAM, ANNA, ASTMA,
BRÁNIT, ERT, ÍŠNÍK,
DEKA, DLUH, DŽUS,
HMAT, HRDLO,
CHORÁL, ISLÁM, "
KAPKA, KAPLAN,
KLEKÁTKO, KMEN,
KOUPELNA, LHÁT,
LILIE, LÍNÝ, MAPA,
MOJŽÍŠ, OPAR,
PENÍŽE, PLNÝ, PLOT,
PODLAHA, PULS,
RÉVA, EDITEL, EKA,
SEKA KA, SEKAT,
SLUNE NÝ, SMYK,
SOUD, SPACÁK, SPÁT,
SVATBA, SVÁTEK,
ŠIMON, TALÍ, T LO,
TETA, TLAK, TMEL,
TRI KO, Ú ET,
UMÝT, ÚNOR,
ÚZKÝ, VANA,
VERŠ, VINA,
ZUBA, ŽALM

Jak sv. Jiří bojoval s drakem - pohádka pro děti

Po Velikonocích si budeme připomínat svátek sv. Jiřího. Byl to vysoký a stožár římské armády ve 3. st. n. l. a je často zobrazován, jak bojuje s drakem. Je to jen pohádka, podobná té, jaké známe o eském Honzovi, nebo má toto zobrazení ještě jiný význam?

K drakovi a tomuto sv. Jiří se vztahuje následující legenda. Jiří jednou putoval kolem města Silena, kde se v jezeře skrýval jedovatý drak, ohrožující obyvatel města. Mlčí, jedovatý dech, krokodýlí zelenou kůže a dlouhý zakroucený ocas. Obyvatelé mu museli každý den nosit několik ovcí, aby uspokojili jeho hlad. Když ovce začaly docházet, drakovi byla denně předkládána jen jedna ovce - a jeden lov k určení losem.

Jednou los padl na jedinou královnu dceru Alkyonu. Tu již vedli k jezeru, když náhodou Jiří jel kolem. Jak bylo jeho rytířskou povinností, pokusil se princeznu zachránit a v boji draka skutečně zabil. Drak proto najal všechno zlo, proti kterému Jiří psal Bohu bojovat. Šťastní obyvatelé Sileny se nato zvděčností nechali pokřtít a přijali křesťanství. Bylo jich přibližně 20 tisíc. ■

zachránit a v boji draka skutečně zabil. Drak proto najal všechno zlo, proti kterému Jiří psal Bohu bojovat. Šťastní obyvatelé Sileny se nato zvděčností nechali pokřtít a přijali křesťanství. Bylo jich přibližně 20 tisíc. ■

Smjeme se nad příběhy z Starého Zákona

- Katechetka vypráví dětem o Noemovi a velké potopě. „Děti, co se stalo, když spadla voda?“ „Byla vyhlášena sbírka pro oběti potopy.“
- Dědeček vypráví Davidkovi, jak Josefa prodali do Egypta. Hned druhý den se projeví účinek tohoto výchovného působení. Daviděk navrhuje sestře: „Víš co? Prodáme babičku a za ty peníze si koupíme bonbony.“

- V egyptském vězení seděl Josef s faraonovým číšníkem - mužem, který faraonovi naléval víno. V hodině náboženství padla otázka, proč se číšník do vězení dostal. Odpověď: „Asi faraonovi moc nalil.“
- „Z čeho žili Mojžíš a lidé jeho národa, když čtyřicet let putovali egyptskou pouští?“ Zák odpovídá „Z pečených kuřat z nebe.“

FARNÍ OBECNÍK

Vychází pravidelně v příležitosti církevních svátků. Zodpovídá římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>
Uzávěrka dalšího čísla: 4.5.2014. Vydání dalšího čísla: 18.5.2014.

Velikono ní osmism rka

P i nadcházejících Velikonocích si budeme p ipomínat uk ižování Ježíše Krista. Víš ale, že na k íži skon ili n kte íz jeho u edník ? Jeden z nich dokonce požádal, aby sm l na k íži viset hlavou dol , protože se cítil, že není hoden toho, aby byl uk ižován stejn jako Ježíš Kristus. Který z u edník to byl?

AMEN, ASTMA, BOHATÝ, D TI, DÍT , DODÁVKA, DRŽET, DÝN , HERNA, HORA, HRNEC, CHRÁM, IKONA, KARDINÁL, KMOTRA, KREV, K ÍŽ, LASKAVÝ, MNICH, NORMÁLNÍ, OBILÍ, OPERA, PA IT, PRÁZDNÝ, PRODAVA , R ŽE, SKLENKA, SLAVIT, SMRT, TLAK, TVOR, VÍNO, VÍRA, VLAK, ZP VÁK, ZPRÁVA, ZRAK

Svatoji ská osmism rka

V echách je hodn kostel , které jsou zasv ceny sv. Ji ímu, jehož svátek si budeme po Velikonocích p ipomínat. Jeden z nejvýznamn jších a nejstarších kostel je v areálu velkého eského hradu. Který hrad to je?

ALBA, AUTO, ERT, D TI, DLUH, DRAHÝ, HADR, HOBOJ, CHUDÝ, LET T, MRTVÝ, NOVÝ, OCHOZ, PLNÝ, PLOT, POHLEDNÝ, POKOJ, POKUTA, PRST, ROUHAT, SÁRA, SATAN, SMYK, SOUD, TENKÝ, TEPLOTA, TETA, TREST, TVOR, TVRDÝ, VANA, VNUK, ZÁMEK, ZPOV

